

תת"ע 1456/12/17 - מדינת ישראל נגד שי סוחמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1456-12-17 מדינת ישראל נ' שי סוחמי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

שי סוחמי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 6.4.17, הודעת תשלום קנס בגין, אי ציות לתמרור 431 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 4.2.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר ארם בן דוד, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו תמונות שסומנו נ/1 עד נ/4.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 6.4.17, בסמוך לשעה 12:57, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב בגין, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו לצומת עם רחוב המלאכה, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו מציית לתמרור 431 המוצב בכיוון נסיעתו ומבצע פנית פרסה שמאלה.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, תוך שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "האזור לא מתומרר היטב ואין חצים על הרמזור שמראים לאן מותר לפנות. אני מצטער, פניתי פניה לא נכונה".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך בהגיעו לצומת, הביט לעבר הרמזור הרחוק, עליו לא מוצב תמרור המציין כיוון נסיעה. עוד טען הנאשם, כי מדובר בצומת שהתמרור בה זמני ולא תקין והגיש תמונות הצומת (נ/1 עד נ/3) וכן,

תמונה מצומת אחר, לצורך השוואה (נ/4). הנאשם נחקר ואישר כי אכן, מוצב תמרור 431 לפני הצומת, אך טען כי לא הבחין בו כנראה, שכן, הסתכל לעבר הרמזור.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. אין מחלוקת, למעשה בין הצדדים, על עובדות המקרה, דהיינו - כיוון נסיעת הנאשם והעובדה כי בכיוון נסיעתו, מוצב תמרור 431.
 2. הנאשם לא טען כנגד תקינות הצבת התמרור ולא הביא כל ראיה לכך.
 3. טענת ההגנה המרכזית של הנאשם, הייתה, כי על גבי הרמזור הרחוק, לא הוצב תמרור הוריה נוסף, לעניין כיוון הנסיעה המותר, כפי שנעשה בצמתים אחרים, דוגמת הצומת שתיעד ב-נ/4.
 4. דין טענה זו להידחות, שכן, על פי נ/3, תמרור 431, מוצב באופן גלוי ונראה היטב לעין ועל הרמזור הקרוב, מוצב תמרור 203, המורה על נסיעה ישר בלבד ואוסר על ביצוע פנית הפרסה וטענת הנאשם, לפיה נתן דעתו לרמזור הרחוק בלבד ולהעדר תמרור הוריה מעליו ולא לתמרור 431 ולתמרור 203 מעל הרמזור הקרוב, אין בה כדי להוות לו הגנה מפני העבירה ואוסף, כי אינה סבירה בעיני כלל ועיקר.
 5. מצופה מנהג סביר, כי ייתן דעתו למכלול התמרורים בכיוון נסיעתו ולא יבחר לו, על פי רצונו, לאיזה תמרור או העדר תמרור יש להתייחס ומאיזה תמרור ניתן להתעלם. כמו כן, הנאשם לא העלה כל הסבר סביר לכך שלא הבחין בשני התמרורים בכיוון נסיעתו והעובדה כי נסע בנתיב השמאלי, בוודאי שאין בה הצדקה שלא להבחין בתמרורים כאמור.
 6. אין בעובדה כי מעל הרמזור הרחוק, לא הוצב תמרור הוריה נוסף, כדי לאיין את תוקפו של תמרור 431, שהוצב כדין ואת ההוראה על פי תמרור 203 כאמור.
- לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ח, 04 מרץ 2018, במעמד הצדדים